

Forslaget fik i folketinget en velvillig behandling, men ønskedes dog henvist til et udvalg som følge af den pågældende konventions omfattende karakter og forbeholdet vedrørende Grønland og Færøerne.

Blandt konventionens enkeltheder drøftedes ikke mindst bestemmelsen om, at et land kunne ratificere, selvom dets lovgivning ikke opfyldte alle konventionens krav. Dette kritiseredes stærkt af *Ragnhild Andersen* (DK), der dog udtalte, at hendes parti kunne stemme for godkendelsen „udfra den betragtning, at vor og andre landes ratificering måske kan hjælpe andre nationer og folk i lande, hvor kårene er endnu ringere, og udfra den betragtning, at ratifikationen af denne konvention må virke forpligtende for vort eget land, forpligtende ikke alene med henblik på den sociale lovgivning for Grønland og Færøerne, men også med henblik på at bringe lovgivningen på de fem, om jeg så må sige, forsømte områder i overensstemmelse med den internationale konvention.

Jeg vil gerne tilføje, at det havde dog været bedre, hvis denne konvention skal virke moralsk brændemærkende på de tilbagestående lande og fremmede på den sociale udvikling her, at der om disse sociale ydelser havde været ikke een, men 9 konventioner; i så tilfælde kunne man jo i højere grad stramme de tøvende og tilbagestående lande op. Som det er nu, kan et land faktisk få blåt stempel ved at gennemføre 33 pct. af det, der burde være absolut minimum for social tryghed.“

Efter at sagen havde været i udvalg, gav udvalgets ordfører, *Kaj Andresen* (S) ved 2. (sidste) behandling følgende redegørelse for resultatet af udvalgets arbejde:

„Udvalget har stillet en række spørgsmål til socialministeren angående forholdene på Færøerne og i Grønland; det drejede sig om forholdet mellem de danske ydelser og minimumsnormerne i konventionen og om Danmarks eventuelle forpligtelser i fremtiden. Ministeren har i et samråd redegjort for disse forhold og har oplyst, at forholdene i Grønland ikke opfylder konventionens bestemmelser, at lovgivningen på dette område for Færøernes vedkommende kan gøres til særanliggende, og at det derfor ved ratifikationen er rimeligt, at der tages forbehold for disse to områders vedkommende. Hvad de danske ydelser angår, har socialministeren overfor udvalget oplyst, at der er en rimelig margin mellem de gældende ydelser og minimumsnormerne; ministeren har iøvrigt i udvalget gentaget, hvad han sagde ved 1. behandling, at en ratifikation selvfølgelig forpligter os til i fremtiden at opretholde minimumskravene på de områder, hvor Danmark nu opfylder betingelserne.“

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges uændret og enstemmigt.